

Vers, Neked

Hajad liánként fonja lelkemet
megfog, nem enged,
elveszek,
nem lehet

Fekete hajad – viszem, marad
képe agyamba lobban, Te vagy!

Miért tagad szép arcod fénye
lelkembe mér' markol égve
sodor végtelen lázpaták
láttalak,
vártalak

A hajaddal álmok járnak
lábadra sóhajok várnak
    laposban is formás
    egyszerűen, oly más
Mint szélben köd és falevél,

hajadra libben, rá ne lépj

Tavaszi napfény reggele
autó ablakát lehelte be
villan szemed, milyen is lehet?
nem ismerem az életed

Fekete hajad viszem magammal
képet rajzol róla a nappal

2008. március

A Kis-Dunánál

Utolsó nap, február
kettős kicsit még a világ
a Nap tavaszt kacsint már,
de a szél igen gorombán,
hullámot fodroz a Dunán
hajlítja bokrok csupasz ágait
villantja hajad hullámait
Anita, látlak, lobog szép hajad
nyomod a pedált, fejedon kalap
s felkacag közben egy vizicsibe
a gondolat Téged varázsol ide
porszemet a szél szemembe szűr
nevetésed hallom: "miniszter úr"
látlak a Heavenben, ülsz és figyelsz
facebook-os szempár eredetiben
fázom, hideg van, ez még február
felhő mindenütt, semmi napsugár
elkelne most a meleg kávézó
meg Anitától pár kedves szó,
úgy élvezik a vizet a csibék
és Te, mit csinálsz? nyomod most is még?
billentyűkbe öntött gondolat
forog agyadban a sok változat
kezed milyen? ezt nem is tudom
leragadtam eddig a hajadon,
meg szemedon és arcod mosolyán
kéne indulnom, kicsit tovább
Anita, látlak, s nem ismerlek még
hirtelen kihalt lett itt a vidék
kéne indulni, menni tovább
hátha várnak még rám is csodák,
mint Te is, hogy lettél, segítettél
azzal, hogy világomba bekerültél,
jókedvvel csattog most egy vizimadár
nekem is jobb lett kedvem tőle már
Anita, látlak, mert a gondolat,
a gondolat és a képzelet
fékezhetetlen, s végtelen,
és végtelen, amit megteremt,
de valóság az, és felemel,
mert éjjel nappal él benne a jel !

Te

Eszembe jutottál
már megint
és ez elindít
mindig megsegít
Jó Rád gondolni
jó gondolni Rád
fontos, hogy létezel,
hogyan vagy, mint a zene
mint a vér az erekben
mint a fény a szemedben
mint hullámok a hajadban
mint ok az okozatban
méhecske a mézben
és ebben az egészben
az a jó, hogy vagy!
okos, szép fejeddel
szemeddel, hangoddal
kezeddél, izmos lábaiddal
egész kis testeddel
szíveddel, lelkeddel
szép nevetéseddel
így együtt mindennel
a közép Te lettél,
hogyan elém kerültél
szélsodort falevél
erős fává lettél
és ezzel jót tettél,
mert jó Veled lenni
és várni a napot
egy újabb holnapot
V E L E D
És örülök, hogy első lehetek,
ki költeménybe vési nevedet

TB, 2010. márc. 17-18.

A szél

Ma kemény tavaszi szél fúj itt Csepelen
mondani akar valamit, mert rendszeren
ráz ajtót, ablakot, úz verebeket,
kerget megmaradt őszi leveleket

Mondani akar valamit! kinek?
nyilván mást és mást mindenkinek
Vajon mit üzen? biztosan üzen,
különböztetve miért sietne messziről,
hírt hozva, frissen valakitől.

Nekem leginkább csakis Rólad szól,
hogyan most költözöl a régi lakásból
új szelek fújnak, új hajlékod körül
fáradt lehetsz, de lelked örül

Régi Omega-szám jut eszembe,
ha én szél lehetnék ... mi is lenne?
szálanként fújnam hajad át meg át
megállnék érezni illatát,
majd erőt gyűjtve, fújnék egy nagyot
félrelibbentve, persze, ha hagyod,
a hajzuhatag így oldalt marad
szabadon hagyva finom nyakad,
itt megpihennék, érezni bőrödöt,
a lágy érintést egy könnyű csók követ
hajad visszahull, mi mindent eltakart,
a szél is eláll, csak ennyit akart

TB, 2010. márc. 28

Ellentétek

a kint és bent
a fent és lent
az ég és föld
a hegy és völgy
az élet, a halál
a tények, a talán
a végzet, a lehet
a jöhet, a mehet
a jó, ami rossz
a rövidült hossz
a kövér sovány
a magyar román
a szárnytalan madár
az eltolt határ
a néma sikoly
az álszent vigyor
az elvtelen harc
az arcátlan arc
az alany, ha tárgy
az elfojtott vágy
a tettetett tett
az igen, a nem
a távol, a közel
a messzeség ölel
elvisz és visszahoz
Te ott, én itt vagyok

2010. ápr. 29.

Izlandi látomás

Tűz villan, ég és felhő alatt,
hegy fölött ...
rémülten madár köröz
tömör a füst és hamu,
mint múltban a maszk
(karnevál, farsang)
az álarcnak mily titka van?
jég pattan fémes pengeként
gleccserből lassan olvadék
s megállít, vár a döbbenet

Nem messze innen a vidék
hihetetlen, hogy milyen szép,
innen való a Jégvirág
kék ég, tükörben más világ,
sziklák, gejzírek, gyönyörű !
tajtékzó vizek, közene
az élet tiszta öröme

Anita hol van? visszajön?
mert itt ugyan a Jégvirág,
de Anita?
– vajon mire vár
még él benne a bűvölet,
és zúg a szél ...
Döntöttem végre
vissza kell menni érte

2010. május 5.

Lélekzene

szép mosolyod ördögi angyalként
dobol agyamban
Hol van a jel?
citera peng, napfényben villámok cikáznak
és fecskék, miközben mennydörög
Adásszünet?
jó Veled!
lehet?
miért van ez?
lúktet a vér az erekben
fényes lelken angyalok lovagolnak
mögöttük ördögfiak, sokan, flegmán sorakoznak
S mélyen szemedben ott a jel!
és extra szép hajad, arcod mindig harcol!
keresem tétován – és a lélek lélegzik tovább
Élek
És élsz
jelenben, múltban, jövőben
hisz van még idő mindenre bőven
és mondd csak, mondd csak, Te ezt itt érted?
fantasztikus,
Úgy hívják, élet

2010. május 11.

Balti fohász

Várnak az utak, a tavak,
a balti szavak
Álomkép, délibáb, Szinbád, Marco Polo,
és a fél világ
A tükröződő balti ég
kis házak fehér peremén
jah, jā, taip indulni kéne már,
mert vár az ősz és vár a nyár
bokrok, fenyők, s a többi fák
indulni kéne végre már
kéne, ki ott majd élvezet,
kivel ott lenni élvezet,
ki lehetne őrangyalom,
vigyázna éjen, s nappalon

Várnak az utak, a tavak,
a balti szavak,
Fohászom halld meg, s legyen szabad
élveznem a kék balti eget
most, és addig, amíg lehet

2010. május 30.

Szócsavarok

udvarodban udvarolnék
ám kertedben nem kertelnék
ágyadon én megágyaznék
és házádban nem házalnék
szemeddel egy jót szemeznék
de szájaddal nem szájalnék
kutadban én nem kutatnék
utadon végigutaznék
szívednek én sziveskednék
hitedről mindent elhinnék
lelkedért csak lelkesednék
s életedet végigélném

2010. 09. 15.

Levél Tőled

Cseh Tamás-i hangulatom Tőled kapom,
Tőled kapom
leveled, nyomja lelkemet,
füst nélkül is homályban látok
villanó piros és zöld suhanások,
esőtől nedves karosszériákon
ülök autóban, munkhelyen, hűvös szobámban
miért nyom le ez a vastag város Téged?
ez a kemény, szomorú élet,
ködön át esti homályban suttogó hang mondja, érted?
olyan szép lehetne az élet
Te, pókhálóba akadt apró bogár
vergődve, amint sorsára vár,
míg kiszakítja egy fuvallat
és szaladhat, újra szaladhat,
és szárnyát bontva velünk maradhat,
mert itt van dolga, nem menekülni
itt kell tenni,
itt kell előre menni
piszkon is, mocskon is át,
hogy tiszta legyen a világ,
és jó barát a pók,
hálója is hasznos, jóra való,
mint szemednek fényes, tiszta tükre,
s a gyémántfelhők a kék égen,
mint régen...
mint régen!
Féltelek Téged
és ezért kérlek, kér agyam minden tekervénye
itt ez az édes-bús világ
füstös-penészes, gyönyörűséges
nyisd ki szemed, s kérlek, ne félj
élj, hogy álmodj,
álmodj, hogy élj

2010. 10. 06.

Vércse-dal

Szélesebb vércse hasít agyamba
balra a házad,
benne a fészked,
és messze innen a városszélien
dobog, dobog az élet
vágakozva, váltakozva hangok és képek,
szépek!

Vércse-dal, karmok, tollak
Vércse-dal, karmok, tollak

Mikor töltöd be ágyam illatoddal?
lány melleidet arcomhoz nyomva!
úgy hiányolom szép szemeidet
és mindet, mindet, mindet,
mit teremtett rajtad az Isten,
ki tudta, mit és hova tegyen,
hogyan szép legyen és tetsszen nekem
és nyelvem hegyén érezhessem
mellbimbód barna pompáját
vagy nedveidnek zamatát,
s a dombon fent milyen lehet?
csupasz? vagy formás, rendezett?
netán dús, bundával fedett,
a színe barnás, fekete
s mikor megláttam combod bársonyát!
miért nem viselsz soha szoknyát?
és milyen lehet testednek mélye?
úgy hiányzik szemednek fénye
ez nagy dolog ..., zúgó vágypatak
míg aztán lecsap a vércse,
hogyan vége!
az álom játszott csak az egészet

Vércse-dal, karmok, tollak
Vércse-dal, karmok, tollak

Balra a házad, jobbra galambok
szelíd gerléd, jaj, nincsenek
kis béke, nyugalom Veled
nincsen, nem lehet

A laposan sütő napban
autóbusz jön a kanyarban
Vércse-dal, karmok, tollak
s arcod simítja napsugár
ujjam tapintja a szád
Vércse-dal, karmok, tollak
karmok és tollak
csak karmok és tollak,
de Te ... hol vagy?

2013. 02. 09./2015. 09. 29.

Ponyvaregény

kicsi sarok, kávézó
szemsugárba fogódzó
fiatal lány, felnőtt nő
gondolatot kergető

gondolatra rátalálva
egymás után párrá válva
egymást érő élő képek
tegnap, ma vagy holnap élnek?

nyeles étlap, folt az árnyék
fotel, pamlag meg egy pár szék
poros könyvek
polc
fogas
koktél, tea, szófogat

lám, a szavak verssé válnak
szép csendesen előállnak
olvassa a költőnő ....
igen Ő

s csak én hallom egyedül,
megérintve szív és lélek
élvezettel
képzelettel

kicsi sarok, kávézó
szemsugárba fogódzó
fiatal lány, felnőtt nő
gondolatot kergető!

Evilági merengő

2015. febr. 17.

Mesélő szavak

Fontos lettél nekem
mint rétnak a virág
mint erdőnek a fák
madárnak az ég
felhőnek a szél
esőnek a felhő
talajnak az erdő
virágnak a méh
méheknek a méz
porzónak a bibe
embernek a hite
fénynek a sötét
kezdetnek a vég
egynek a kettő
lánynak a kendő
esküvőnek pap
háznak az alap
fiúnak a lány
a kulcsnak a zár
testnek a gyönyör
az asszonyi öl
szájnak puha csók
leánynak a bók
karnak ölelés
szemnek, ami szép
arcnak a mosoly
a finom modor
fülnek a zene
a tudás esze
léleknek a jó
embernek a szó
szelídnek a csend
rendesnek a rend
tisztának a víz
szívedhez a híd!

2018. június 29.

Esőcsepp

kopog ernyőmön a zápor
az esőn át arcod látom
szüntelenül esik, csorog
egy csepp megáll az orrodon
gondolkodik, mit is tegyen
mondjuk lendületet vegyen
és ugorjon le ügyesen
ám hova és mire essen
vagy lapuljon az orrodon
és majd lassan megszáradjon
az ugrással meg hogy legyen
szép szájad jó célpont lehet
alkalmas, hogy megpihenjen
finom, puha helyre essen
ez lesz a jó, ugrik végre
ajkad íve közepére
de jaj, gyors volt, tovább csusszan
és egy kissé lejjebb huppan
alsó ajkad megfőkezi
puha húsa védelmezi
ajkaid kis részre nyílnak
még biztosabb helyre hívnak
az esőcsepp most már boldog
fogaid közt beljebb csorgott
nyugalmat lelt nyelved hegyén
álomba merül lassanként
most már biztos nem ázik meg
s a zivatar tovább is megy

2018. július 2.